

Kázání Růžďka 25.10.2020

Vstup do archy, jde do tuhého!

Introit: **Bůh je naše útočiště, naše síla, pomoc v soužení vždy velmi osvědčená. Proto se bát nebudeme, byť se převrátila země a základy hor se pohnuly v srdci moří. (Žalm 46, 2-3)**

Píseň

Modlitba

Čtení: Genesis 6,5-7,16

Píseň

text kázání: Lukáš 17, 26-37

Bratři a sestry,

ještě zde nemáme advent, ale texty k adventu příhodně nám ožívají a nabývají na aktuálnosti. Když Pán Ježíš mluví o svém druhém příchodu spojeným s koncem světa, pak očekávání na Jeho příchod přirovnává ke dnům před potopou. **Jako bylo za dnů Noeho, tak bude i za dnů Syna člověka.** My samozřejmě víme, že už nikdy nepříjde potopa světa. To ostatně Hospodin zaslíbil a připomíná nám to vždycky dle Písma duha na obloze. Pán Ježíš nám ale říká, že to v mnoha věcech bude podobné.

To první čeho si můžeme všimnout, je, že tehdy **země byla zkažená a že všichni lidé pokazili na zemi svou cestu.** Dnes je celá země nakažená, a co se týče naší životní cesty, Bible o tom hovoří jasně: **Všichni zhřešili a jsou daleko od Boží slávy.** Člověk, který si neuvědomuje, že se potřebuje na své cestě obrátit směrem k Bohu a **najít milost,** tak jak ji našel Noe, takový je odsouzený k záhubě. Někdo ale řekne, že **Noe byl muž spravedlivý a bezúhonný,** copak já mám šanci uniknout záhubě? A jsme zpět u toho slova o pokažené cestě. Každý, kdo si uvědomuje, že mu před Bohem mnoho chybí, každý, kdo před Bohem vyznává, že toho mnoho pokazil a lituje toho, každý takový může nalézt milost v Pánu Ježíši Kristu. Tato novozákonní milost je připravená pro každého člověka, otázka ale je, kdo tuto záchranu přijme.

Na Noeho příkladu si pojďme ukázat, jakým způsobem můžeme být v dnešní době zachráněni před všemi možnými nástrahami, které dnes na člověka přicházejí. To, co nám z toho příběhu vyplývá, můžeme vytušit. Noe byl muž, který **věřil v živého Boha a modlil se k Němu.** Modlitba jak známo by neměla být jen jakousi naší lidskou výpovědí nebo zpovědí. Modlitba je rozhovor s Bohem. To znamená, je to vztah, je to i **naslouchání.** Díky naslouchání Živému Bohu, díky rozjímání nad Božím slovem, se může Noe dozvědět, jaké záměry má Hospodin. **I řekl Bůh Noemu: „Rozhodl jsem se skoncovat se vším tvorstvem, neboť země je plná lidského násilí. Zahladím je i se zemí.** To, co Noe první slyší, není moc povzbudivé. To první, co by měl slyšet dnešní člověk, že **tak jak je, nemůže být zachráněn.** A samozřejmě i dnes je mnoho těch, kteří slovo Boží neberou vážně a neberou vážně ani to, co se děje kolem nás a v podstatě po celém světě. Ale pro dnešního novozákonního člověka, tedy pro každého z nás, kteří žijeme ve dnech očekávání na Syna Božího, platí i např. to, co říká ve svém druhém dopise ve 2. kapitole apoštol Petr: **Ke konci dnů přijdou posměvači, kteří žijí, jak se jim zachce, a budou se posmívat: „Kde je ten jeho zaslíbený příchod? Od té doby, co zesnuli otcové, všechno zůstává tak, jak to bylo od počátku stvoření.“ Těm, kdo toto tvrdí, zůstává utajeno, že dávná nebesa i země byly vyvolány slovem Božím z vody a před vodou chráněny. Vodou byl také tehdejší svět zatopen a zahynul. Týmž slovem jsou udržována nynější nebesa a země, dokud nebudou zničena ohněm; Bůh je ponechal jen do dne soudu a záhuby bezbožných lidí.** Noe tehdy vzal Slovo Boží vážně a to byl dobrý počátek k tomu, aby byl zachráněn. Kdo vezme i dnes Slovo Boží vážně, kdo přijme pravdu o sobě samém, ten má šanci k záchraně i před záplavou nakažlivé nemoci.

Vzít však slovo Boží vážně, to ještě také nestačí. Ve vzduchu visí otázka, mám já nějakou šanci na záchranu? A protože Noe zůstává otevřený Božímu Slovu, slyší, že pro něj Bůh připravil záchranu. Ale on sám pro to musí něco udělat. **Jednat podle Božích pokynů. Udělej si archu z goferového dřeva. V arše uděláš komůrky a vysmolíš ji uvnitř i zvenčí smolou. Uděláš ji podle daných rozměrů, uděláš tam světlík, vezmeš tam svou rodinu, zvířata atd.** To důležité, co si z příběhu můžeme vzít, je, že **Noe udělal všechno přesně tak, jak mu Bůh přikázal.** On začal stavět podle přesných pokynů. A kdyby tam něco z toho si udělal podle sebe, nebo by stavbu odkládal, nemuselo by to nakonec dopadnout dobře. Samozřejmě to, co je potřeba k tomu říct, **Noe našel u Hospodina milost.** A díky této Boží milosti, Hospodin počkal, až bude Noe připraven. O tom mluví opět Petr v následující kapitole: **Tenkrát Boží shovívavost vyčkávala s trestem, pokud se stavěl koráb, v němž bylo z vody zachráněno jenom osm lidí.** Jak je to ale dnes? My, bratři a sestry, nemusíme stavět koráb, ten koráb již je postaven! Tím korábem, tou archou, je sám **Pán Ježíš Kristus.** On je ten, skrze kterého můžeme být zachráněni pro nový život. On je ten, skrze kterého můžeme být provedeni přes všechna možná úskalí, přes všechny možné těžkosti, přes všechny možné nemoci a konec konců i přes údolí stínu smrti do Božího království.

Co ale nevíme je skutečnost, jak dlouho ještě bude trvat Boží shovívavost. Naopak novozákonní slova nás vyzývají, že **dnes je ten čas,** udělat něco důležitého pro svou záchranu. Vždyť zítra může být pozdě! Dnes tady jsem, zítra už to nemusí být pravda. A nejde jen o pandemickou nemoc. Těch nástrah a jiných nemocí na člověka číhá ažaž. Skoro bych řekl, že pro nás dnes nastává podobný čas, kdy Noemu Hospodin řekl: **„Vejdí ty a celý tvůj dům do archy!“** Z biblické zvěsti knihy Genesis je nám řečeno, že Noe se svou rodinou, zvířaty

a živočichy vešel v den, kdy se **provalily všechny prameny obrovské propastné tůně a nebeské propusti se otevřely. V den, kdy začal 40 ti denní mohutný déšť.**

Když Pán Ježíš mluvil o posledních dnech, tak se ho učedníci ptali, jak to poznají. A On jim řekl: „**Když pozorujete, že na západě vystupuje mrak, hned říkáte: ‚Přijde déšť‘ – a bývá tak; a vane-li jižní vítr, říkáte: ‚Bude vedro‘ – a bývá. Pokrytci, umíte posoudit to, co vidíte na zemi i na obloze; jak to, že nedovedete rozpoznat tento čas? Proč nejste s to sami od sebe posoudit, co je správné?** Nechci, bratři a sestry, a ani nemohu tvrdit, že pandemie koronaviru přichází jako potopa a že potom už bude konec. Morové rány a jiné pandemie občas na svět přichází. A byly tu už mnoho let před námi. Každopádně díky koronaviru si můžeme vzít jedno velké poučení. Nikdo na celém světě si nemůže být jist, jestli to nebude zrovna on, koho tato nemoc usmrtí. Nikdo si nemůže být jist, jestli se nenakazí, anebo jestli zrovna on bude mít lehký průběh. V podstatě díky tomuto zesílila naléhavá zvěst evangelia. Jsme **živi pouze z milosti**. Bůh je ten, který život dává a ten, který ho odnímá. On je ten, který řekne a stane se. On je ten, který působí, aby naše srdce tlouklo. A On je ten, který ví, kolik je každému z nás vyměřeno. A proto je třeba vzít vážně tu naléhavou zvěst evangelia. A to říká, že **člověk tak jak je, nemůže vejít do Božího království**. A tak se můžeme ptát spolu s těmi, kteří to o Letnicích konečně pochopili: **Co máme dělat, bratři?** A Petr tehdy odpovídá: **Odvráťte se od svých zlých cest, činite pokání a věřte evangeliu**. A v knize Skutků, kdy ve vězení je zemětřesení a vězni společně s Pavlem jsou osvobozeni z pout, se ptá žalárník, který ví, že mu hrozí smrt za to, že neuhlídal vězně, tak se ptá ve strachu a zoufalství, **co mám dělat?** A Pavel odpovídá: „**Věř v Pána Ježíše a budeš spasen ty, i celý tvůj dům.**“ A našli bychom jistě mnoho podobných výzev evangelia. **Vejdí ty i celý tvůj dům, tvoje rodina do archy, vejdí ty i celý tvůj dům do Krista a budeš zachráněn**. To je to, co tě může zachránit. Uposlechnout těchto výzev. Nebýt jen posluchačem Božího slova, nýbrž i činitelem. Tedy tím, který Boží slovo nejen slyší, nýbrž podle něho i jedná a opravdu obrátí svou cestu směrem k Bohu a skutečně a aktivně vejde.

Když Noe s rodinou vešel, tak pozoruhodné je, co tam čteme: **Noe učinil, jak mu Hospodin přikázal. A když vešel, Hospodin za ním zavřel dveře!** Bůh sám byl ten, který zavřel dveře. A Pán Ježíš nám říká: **Já jsem dveře! Kdo vejde skrze mne, bude zachráněn!** Není jiné cesty k záchraně, než vejít skrze Krista a skrýt se do Krista! On je i ta bezpečná skrýš, sám zavírá dveře. To znamená, že On to má ve své moci, má moc tě ochránit a přivést do nového života. V Něk můžeš prožívat bezpečí a hluboký pokoj i v dobách právě nejistých.

Milí přátelé, **jako bylo za dnů Noeho, tak bude i za dnů Syna člověka**. Četli jsme tam dále k tomu ještě další důležité informace. **Jedli, pili, ženili se a vdávaly až do dne, kdy Noe vešel do korábu, a přišla potopa a zahubila všechny. Stejně tak bylo za dnů Lotových: Jedli, pili, kupovali, prodávali, sázeli a stavěli; v ten den, kdy Lot vyšel ze Sodomy, spustil se oheň a síra z nebe a zahubil všechny. Právě tak bude v den, kdy se zjeví Syn člověka**. Těmi slovy Pán Ježíš chtěl říct, že lidé dělali a chtěli dělat dál běžné věci, které patří k životu. Není ale právě ta dnešní doba přeci jen k zamyšlení a k varování. Není výzvou dát před Bohem cestu vlastního života do pořádku? Považte přece! **Jedli a pili** a nepostřehli! My to můžeme postřehnout. Restaurace nám zavřeli! **Vdávali se a ženili**. To dnes máme omezené, a kdo ví, jestli to nebude pozastavené! **Kupovali, prodávali**. Už jsme na jaře obchody zavřené měli, teď z velké části znovu, dojde nám to? **Sázeli a stavěli**. Stavět se snad ještě může a sázet taky, i když teď je podzim. Ovšem to slovo sázet má dnes i jiný význam. Pro sázkaře. A na jaře tomu bylo jak? Nebylo na co moc sázet, nikde se žádná utkáni nehrála. U nás se nyní ligy nehrají, bude tomu opět i ve světě, abychom pochopili, že důležitější je osobní záchrana? Že jde skutečně do tuhého? Svět se chce stále bavit, zlehčovat a bagatelizovat vážné věci. A samozřejmě každý z nás chce, aby už zase bylo dobře. A chci tomu věřit a nepřeji si nic jiného. Na druhou stranu, kdy jindy kázat naléhavě, než právě v této době? Kdosi řekl, že se **koronavirus šíří jako tsunami**. Slyšíme mnohé tragické příběhy. I příběhy těch, kteří pandemii zlehčovali a už jsou po smrti. Známy svalovec se tomu vysmíval. Ani svaly nepomohly. A nepomůžou ani žádné sekty, ba dokonce ani církve. **Archa totiž není církev, archa je sám Kristus!** Ovšem když si, bratři a sestry, představíme tu tsunami. Představte si situaci, kdy jsme na hezké pláži, ale zároveň už nám zní jasné varování, okamžitě odejít do hor se skrýt. A teď tu jsou ti, kteří poslechnou. Ti jsou následně zachráněni. Museli tam sice všechno nechat, nesměli se zdržovat a co nejrychleji utéct, ovšem ti, kteří rychle poslechl, ti jsou zachráněni. Ti, kteří se pro něco vraceli, nebo si toho chtěli nabalit víc, než bylo třeba, nebo nechtěli odejít bez toho, čeho si cenili, ti už to nestihli a zahynuli, stejně jako **Lotova žena**. A pak jsou zde ti, kteří se tomu vysmívali a zůstali. Další tomu nevěřili, jiní se šli do chrámu modlit a udělat proti tomu bohoslužbu, další spoléhali právě na své svaly a své plavecké schopnosti, jiní říkali, že vstoupí na svou moderní loď a že to zvládnou. Všichni takoví zahynuli. I dnešní moderní svět se svou technikou je krátký na to, aby dokázal překonat živly i pandemie. Je tu jen jedno, co může pomoci k záchraně: **Vstup do archy, do Krista, a budeš zachráněn!** Amen Modlitba píseň **Slovo poslání: Řimanům 10, 4-11**

Požehnání: Ať Hospodin ti žehná a chrání tě, ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv, ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem. Amen

